

34. navadna nedelja – leto B

Jezus pred Pilatom

Od Kajfa so torej Jezusa peljali v sodno hišo. Bilo je zgodaj zjutraj. Sami niso šli v sodno hišo, da se ne bi omadeževali, ampak bi smeli jesti pashalno jagnje. Pilat je prišel ven k njim in rekel: »Kakšno tožbo imate zoper tega človeka?« Odgovorili so in mu rekli: »Ko ne bi bil hudodelec, bi ti ga ne izročili.« Tedaj jim je Pilat dejal: »Vzemite ga in ga sodite po svoji postavi.« Judje so mu rekli: »Mi ne smemo nikogar usmrtiti.« S tem se je izpolnila Jezusova beseda, s katero je označil, kakšne smrti bo umrl. Tedaj je šel Pilat spet v sodno hišo, poklical Jezusa in mu rekel: »Si ti judovski kralj?« Jezus mu je odgovoril: »Praviš ti to sam od sebe ali so ti drugi povedali o meni?« Pilat je odvrnil: »Sem mar Jud? Tvoj narod in veliki duhovniki so te izročili meni. Kaj si storil?« Jezus je odgovoril: »Moje kraljestvo ni od tega sveta. Ko bi bilo moje kraljestvo od tega sveta, bi se moji služabniki bojevali, da ne bi bil izročen Judom, toda moje kraljestvo ni od tod.« Pilat mu je rekel: »Torej si ti vendarle kralj?« Jezus je odgovoril: »Ti praviš, da sem kralj. Jaz sem zato rojen in sem zato prišel na svet, da pričujem za resnico. Kdor je iz resnice, posluša moj glas.« Jn 18,28-37

Da pričujem za resnico

Današnji praznik Kristusa kralja vesoljstva ni ravno preprosto obhajati v iskrenem veselju, če se srečamo z vso zapletenostjo Jezusovega kraljevanja in njegovega kraljestva. Postavljen je namreč na konec cerkvenega leta, v katerem beremo božjo besedo, ki govori o koncu sveta, za sam praznik pa zremo **Jezusa, ki je kot zločinec obsojen na smrt**. Kako naj praznujemo, ko si ne želimo ne konca sveta ne krivične obsodbe? Na to vprašanje pristrčno odgovarja **papež Frančišek**, ko razmišlja ob božji besedi preteklega tedna. Takole pravi: **Naš poslednji cilj je srečanje z vstalim Gospodom**. Želim vas vprašati, kdo med vami pričakuje to, da bo prišel dan, ko bom iz obličja v obličje srečal Gospoda. To se zgodi pri maši. Mi ne pričakujemo nekega datuma ali kraja, temveč pričakujemo srečanje z osebo, z Jezusom. Zato ni problem, kdaj se bodo zgodili napovedani dogodki poslednjih časov, temveč da bomo pripravljeni. Tudi ne gre za to, da vemo, kako se bodo zgodile te stvari, temveč kako se moramo obnašati danes, ko čakamo nanje. **Poklicani smo živeti v sedanjosti in tako z vedrino ter z zaupanjem v Boga ustvarjati prihodnost.**

Kako naj se torej obnašamo, da bomo z vedrino prihajali obsojenemu kralju naproti, naproti koncu življenja na tem svetu in bomo hkrati pripravljeni na srečanje s kraljem, ki kraljuje v kraljestvu, ki ni od tega sveta? Ali hočemo k njemu? Ali se mu hočemo približati? Ali ga mogoče raje obsojamo? Najbrž si moramo že v tem trenutku zastaviti vprašanje **ali smo sposobni prepoznati Boga, ki kot razbojnik visi na križu med dvema razbojnikoma?** V čem je za nas Kristus kralj drugačen od dveh razbojnikov in v čem je tako podoben, da ga lahko celo zamenjamo s soobsojenima? Vprašanje ni ravno retorično, če pomislimo, da se je Cerkev skozi stoletja dogajalo, da je za časa življenja posameznega svetnika, pogosto obsojala svetnikovo ravnanje, npr. Patra Pia, Don Boska idr. **Svetost in razbojništvo sta si dostikrat na zunaj zelo blizu.** Pogosto je svetost obsojena znotraj Cerkve. Jo prepoznamo danes? V čem je podobnost med razbojnikom in svetnikom?

Podobnost jima daje njuna upornost. Oba, svetnik in razbojnik, sta upornika. Upirata se ustaljenim, utesnjujočim okvirom, vsak na svoj način se upirata vladajoči garnituri. In v čem je razlika? Razlika je v razlogu za upor in načinu protesta. Razbojnik se upira iz lastne koristi in s silo, Božji sin pa se upira zaradi ljubezni do Resnice in človeka, ter ne sega po nasilju.

Če torej hočemo, da bomo prepoznali našega kralja in bomo pripravljene na srečanje z njim, je prav, da se vprašamo ali smo tako zavzeti za resnico, da jo prepoznavamo na vsakem koraku in jo bomo prepoznali tudi ob srečanju z Vstalom? Če pogledamo samo današnji evangeljski odlomek, lahko vidimo, kako je dialog med Pilatom in Jezusom podoben našim pogovorom. Žal smo najbrž pogosto na napačni strani! Jezus celo v zadnjih urah življenja ostaja neskončno zavzet za človeka in za resnico, ko:

- sliši, kaj ga Pilat sprašuje,
- ga vzame zares,
- hoče vedeti, zakaj tako misli,
- mu je pripravljen dati odgovor na vprašanje,
- in je v odgovoru do konca iskren, brez prilagajanja besed v strahu, da bo obsojen.

Dialog vseskozi vodi neskončna ljubezen do Resnice, brez vsakega iskanja koristi.

Pilat pa nasprotno:

- govori, kar je slišal, ne da bi premislil,
- sprašuje, ne da bi hotel slišati odgovor,
- čeprav je odgovoren, ne prevzame odgovornosti in jo prelaga na druge,
- uporablja besede sebi v prid, čeprav mu je jasno, da jih izkrivlja (Jezus namreč ni kralj tega kraljestva!)
- in na koncu naredi sklep, ne da bi upošteval sogovornika.

Celoten pogovor vodijo osebni interesi in korist.

Obhajati današnji praznik z veseljem je mogoče le, če lahko iskreno rečemo, da si prizadevamo biti zvesti Jezusovi drži in se veselimo družbe z njim. **Če nam je družba z resnicoljubnim sogovornikom že danes nadležna, nam bo neskončno bolj ob Njem, ki je prišel, da pričuje za resnico.**